

Zovem se Anđela Ostojčić i bivši sam đak Šeste beogradske gimnazije. Imala sam tu čast da mi je profesor Knežević predavao sve 4 godine u gimnaziji. Profesor mi je približio predmet koji prati tako loš glas, pa sam čak i upisala Matematički fakultet uz njegovu pomoć.

Kada sam pročitala u medijima i kasnije čula i od samog profesora o trenutnim dešavanjima i njegovoj suspenziji, neprijatno sam se iznenadila. Duša me boli i jedva sam uspjela da pročitam tekstove u medijima od početka do kraja. Prosto me tuga oblije kada vidim sve laži i optužbe koje su pripisane profesoru jer on je jedan divan čovek koji je tolike generacije izveo na pravi put.

Profesor Knežević jeste strog profesor kod koga se zna rad, red i disciplina ali nije nasilnik i nikoga ne zlostavlja kako su ga optužili. To što je neko strog profesor ne znači da je loš čovek i da maltretira decu. Našoj prosveti fale nastavnici poput njega. Ne uništava profesor Knežević decu već nastavnici koji ne rade ništa sa decom, roditelji koji se žale na profesore koji pokušavaju da nauče decu i nastavnici koji podmeću nogu kolegama koji rade svoj posao ispravno jer su oni lenji i ljubomorni na njega.

Jovan Knežević je čovek koji voli svoj posao i brine o deci. Kako on da psihički zlostavlja decu (kako se žale roditelji trenutnih đaka) kada se strašno borio protiv vršnjačkog nasilja. Na njegovom času se desilo par puta da neki đak prokomentariše druga i profesor bi se strašno iznervirao i reagovao. Kada je bila prijava za bombu, kako kažu najsvežije vesti, on nije dao da deca odmah izlete da ne bi ugrozila sopstvenu bezbednost i medjusobno se izgaze i ugruvaju na hodnicima. Kada bi neko za veme odmora pitao jel može da izadje do WC profesor bi rekao "sačekaj koji minu gužva ti je sada, da se ne guraš za džabe". Ko god je bio gladan mogao je da jede na času iako to nije po pravilima, ko god da je imao neki problem ili da mora da se javi na telefon profesor bi puštao bez problema da izađe na hodnik. Kad je drugarica iz odeljenja jednom vidno bila uzrujana profesor joj je sam rekao da izadje malo da se umije pa bi još poslao nekoga od nas da proverii jel dobro. To je čovek koji brine o svojim đacima, veoma je pozitivan, voli da se šali ali je i čvrsta ruka.

Za 4 godine nije se desilo da sam profesoru postavila pitanje a da mi on odmah nije razjasnio sve nedoumice oko zadatka. Trudio se da iz svakog deteta izvuče maksimum. Nije me hvalio kad bi uradila neki lak zadatak već bi stalno tražio i davao teže ne bi li više radila i naučila, jer kako profesor kaže "Neću da vas tretiram kao debile, pametna ste i zdrava deca". Profesor je čovek koji je održao najviše dopunskih nastava, pripremao decu za upis za fakultet čak i 90ih godina kako moja majka stalno priča: "Profesor nam nije predavao matematiku ali kada smo ga moji drugari i ja potražili u zbornici i pitali da li želi da nam drži pripreme rekao je da ali da moramo da radimo redovno".

To da profesor daje preteške kontrolne je laž. Na pismenim zadacima i vežbama se pojavljuju zadaci koji su rađeni na času, naravno sa izmenjenim brojevima jer pobogu nećemo da učimo zadatke napamet. Na času kod profesora se obradi dosta različitih tipova zadataka i trudi se da što više pokaže đacima pa na kraju kad saberemo koliko on daje a koliko malo traži on je jos i veoma lak profesor.

Mislím da je najveći problem što deca nose mnogo malo znanja iz Osnove škole. Uverila sam se o lakoći njegovih provera znanja na pismenoj vežbi u drugom razredu kada je profesor dao zadatke nivoa osnovne škole a opet je bilo više od pola jedinica. Nadam se da će se profesor ubrzo vratiti na svoje radno mesto i u miru otići u penziju jer je to zaslužio i najbolji je profesor kojeg sam imala u svom školovanju. O veličini tog čoveka

možete videti i po broju bivših đaka koji su se oglasili da bi stali na stranu svog starog profesora a medju njima i ima dece koja su išla na popravni svojevremeno.